

දානියෙල්ගේ පොත - විසි එකවැනි සංඛ්‍යාව

මිනුම අනුව

Jeff Pippenger

2023-12-16

අපි යෙසායා පොතේ විසිහත්වන පර්වෂේදය අධ්‍යයනය කරමින් සිටිමු, මක්නිසාද එය යෙසායාහි අනුව එන පර්වෂේදයන් සඳහා පසුබිම ස්ථාපිත කරයි. අනතුරුව එන ඒ පර්වෂේදයන්, අවසාන වර්ෂාව නිවැරදි බයිබලානුකූල ක්‍රමවේදය බව හඳුනා දක්වයි. ඒ ක්‍රමවේදය, හඳුනාගෙන භාවිතයට ගනු ලැබූ විට, පිළිගනු ලැබුවහොත් ඊට අනුරූප අත්දැකීමක් උපදවන භවිෂ්‍යවාණිමය පණිවිඩය එළිදරව් කරයි.

2001 සැප්තැම්බර් 11 දින, දෙවියන්වහන්සේගේ පෙර ගිවිසුම් ජනතාව වන සෙවත්ත-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ජනතාවට ගායනා කළ යුතු ගීතය මෙයයි: දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව ලෙස ඔවුන් අතහැර පසෙක යනු ලබන්නේය; මක්නිසාද, දෙවියන්වහන්සේගේ මිදිවත්ත විසින් උපදවනු ලැබිය යුතු යැයි අදහස් කළ එල ඔවුන් ගෙනායේ නැති බැවිනි. එම ගීතය, දෙවියන්වහන්සේ රෝපණය කළ මිදිවත්තෙන් නිරූපිත වූ ගිවිසුම් සම්බන්ධතාවය මතද, 1863 දී ඔවුන් විසින් බාධාකාරී ගල ප්‍රතික්ෂේප කළ කරුණ මතද පදනම් විය යුතු විය. ඔවුහු 1856 දී ලාඔදිකියා බවට පත් වූහ; එවිට වසර හතක්, හෙවත් "සත් වාරයක්", හෙවත් දින දෙදහස් පන්සිය විස්සක් පුරා, දෙවියන්වහන්සේ ඇතුල්වීම සෙවූ නමුත්, 1863 දී ඔවුහු උන්වහන්සේට එරෙහිව දොර වසා දැමූහ.

2001 සැප්තැම්බර් 11 දින සිට, ඉරිදා නීතියේදී ඔහුගේ මුඛයෙන් සම්පූර්ණයෙන් වමනය කර දමනු ලැබීමට පෙර, ඔවුන් කටුළුවලට බැඳ තබනු ලබමින් සිටිති. 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින සිට ඇඩ්වෙන්ටිස්මයට ගායනා කළ යුතු පණිවිඩය වන්නේ ලාඔදිකියා පණිවිඩයයි; එය මිදිවත්තේ පණිවිඩය වන අතර, "දැකීමට" සහ "රස බැලීමට" අගනා ගල ප්‍රතික්ෂේප කරන ඕනෑම අයෙකු කුඩුකර දමන පැකිළීමේ ගලද එහි අඩංගුය. යෙසායාගේ ඡේදයේ ලාඔදිකියන්ට දී ඇති පොරොන්දුව නම්, මෙම අවසාන අනතුරු ඇඟවීම පිළිගැනීමට තෝරා ගන්නා ඕනෑම ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරයෙකුට තවමත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ "බලය අල්ලා ගන්නට," එමගින් ඔවුන්ට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ "සමාදානය කරගැනීමට" කාලය ඇති බවය, මන්ද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේද තවමත් ඔවුන් සමඟ "සමාදානය කරගැනීමට" කැමැත්තෙන් සිටින බැවිනි. එහෙත්, ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියට ටිකක් පෙර, මධ්‍යම රාත්‍රියේ හඬ නැඟෙන අවස්ථාවේදී, එම අවස්ථාව සදහාම අවසන් වේ.

2001 සැප්තැම්බර් 11 දින ආරම්භ වූ කාලපර්වෂේදය තුළ, දෙවියන් වහන්සේ "කලින් කාලවලදී ජනතාවක් නොවූවත්" වන අය "වියළි භූමියකින් ඇති වූ මූලයක්" ලෙස "මූල බැඳ," "මල් පිපී, කොළ අංකුර වී, ලෝකයේ මුහුණත පළතුරින් පිරවීමට" පොරොන්දු වූ සේක. යෙස්සේගේ මූලය මල් පිපී අංකුර වීමට හේතු වන්නේ අන්තිම වර්ෂාවය; මක්නිසාද, මල් පිපී අංකුර වීමට නියමිත එම මූලය අනාවැකිමය වශයෙන් උසට ඔසවා තැබෙන ධජය වීමට නියමිතය, එම ධජය යෙස්සේගේ මූලයම ය.

ඒදවසේ යෙසේ ගේ මුලක් ජනනාවට ධජයක් ලෙස නිශ්චලව සිටිනු ඇත; එය ජාතීන් සොයමින් පැමිණෙනු ඇත; ඔහු ගේ විශ්‍රාමය මහිමාන්විත වනු ලබයි. යෙසායා 11:10.

පසු වැසි යෙස්සේගේ මුල 2001 සැප්තැම්බර් 11 වන දින සිට මල් පිපෙමින් අංකුර දමන්නට සැලැස්වූ අතර, ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියේදී එම මුල මුළු පොළොවම එලයෙන් පුරවනු ඇත. යෙසායාගේ විසිහත්වන අධ්‍යායයේ සඳහන් ඉරිදා නීතිය දැනියෙන් පොතේ පළමු සිට තෙවන අධ්‍යායයන් දක්වාද නිරූපිතව ඇති එම ක්‍රමෝක්තියම ඉතිහාසයමය. තෙවන අවාසනාවේ ඉස්ලාමය මුදාහැරීමත්, එය වහාම වළක්වා තැබීමත් සමඟ 2001 සැප්තැම්බර් 11 වන දින ජාතීන් කෝපයට පත් වූ විට, පසු වැසි ඉසිනු ආරම්භ විය.

“මෙහි සඳහන් කර ඇති ‘එම අභියෝගකාරී කාලයේ ආරම්භය’ යනු වසංගතයන් වැගිරීම ආරම්භ වන කාලය අර්ථ නොදක්වයි; එය ඒවා වැගිරීමට සුළු කාලයකට පෙර, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ශුද්ධස්ථානය තුළ සිටින අතරතුර වන කාලයකි. එම කාලයේදී, ගැළවීමේ ක්‍රියාව අවසන් වෙමින් තිබියදී, පොළොව මත අභියෝග පැමිණෙමින් තිබෙනු ඇත, ජාතීන් කෝපයට පත්වනු ඇත, එහෙත් තුන්වන දූතයාගේ කාර්යයට බාධා නොවන ලෙස ඔවුන් පාලනය කරනු ලබනු ඇත. එම කාලයේදී ‘පසු වැසි වර්ෂාව,’ එනම් ස්වාමින්වහන්සේගේ සන්නිධානයෙන් එන ප්‍රබෝධය, තුන්වන දූතයාගේ මහත් හඬට බලය දීම සඳහාත්, අවසාන වසංගත හත වැගිරෙන කාලයේදී ශුද්ධවත්තයන්ට ස්ථිරව සිටීමට සූදානම් කිරීම සඳහාත් පැමිණෙනු ඇත.” Early Writings, 85.

මෙම ඡේදයේදී සහෝදර් වයිට් ගැළවීම තවමත් විවෘතව පවතින කෙටි කාල පරිච්ඡේදයක් ඇති බව පැහැදිලි කරයි. ඇය මෙහි සඳහන් කරන “පීඩා කාලය” යනු කෘපාවේ කාලය සම්පූර්ණයෙන්ම අවසන් වන විට ආරම්භ වන මහා පීඩා කාලයෙන් වෙනස් වූ එකකි. ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සම්ප්‍රදාය තුළ, මයිකල් උන්ථාන වන විට ආරම්භ වන මහා පීඩා කාලයට අදාළව එය නිවැරදිව “සුළු පීඩා කාලය” ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. මෙම “සුළු පීඩා කාලය” යනු ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතිය සමඟ ජාතික විනාශය ආරම්භ වන කාල පරිච්ඡේදය නිරූපණය කරන අතර, කෘපාවේ කාලය අවසන් වන තුරු එය දිගටම පවතී.

2001 සැප්තැම්බර් 11 වන දිනෙන් ඉරිදා නීතිය දක්වා පවතින ඉතිහාසයේ, අවසාන පවුනු කිරීමත් ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ විනිශ්චයත් අග වැස්සේ “ඉසීම” සිදුවන කාලය තුළ සිදුවන ලෙස දර්ශනය කරනු ලැබේ. එය, “ප්‍රබෝධය” ද වන අග වැස්ස “ඉසීමක්” ලෙස ආරම්භ වන නමුත්, ඉරිදා නීතියේදී පූර්ණ වගුරුවා හැරීමට දක්වා ඉදිරියට ගමන් කරන කාලයයි. තුන්වන අවාසනාවේ ඉස්ලාමය ජාතීන් කෝපයට පත් කරන අවස්ථාවේ ආරම්භ වන එම කාලයේදී, අග වැස්ස වැටෙන්නට පටන් ගනී; සමහරු අග වැස්ස හඳුනාගෙන එය ලබති, සමහරු එය හඳුනා නොගනිති. සමහරු යම් දෙයක් සිදුවෙමින් පවතින බව හඳුනාගනිති, නමුත් එය කුමක්දැයි ඔවුහු තේරුම් නොගනිති; එයට එරෙහිව තමන් සූදානම් කරගනිති.

“බොහෝ දෙනෙක් මහත් ප්‍රමාණයකින් පෙර වැස්ස ලැබී මට අසමත් වී ඇත. දෙවියන් වහන්සේ මේ ප්‍රකාරයෙන් ඔවුන් සඳහා සපයා දී ඇති සියලු ආශී ඔවුන් ලබාගෙන නැත. එමහිඟය පසු වැස්ස සෙන් පිටවනු ලැබේ යයි ඔවුහු

බලාපොරොත්තු වෙනි. කරුණාවේ අතිශය සම්පූර්ණ බව, ලොව දානය කරනු ලබන කල, එය ලබාගැනීමට නම් සිත් විවෘත කිරීමට ඔවුහු අදහස් කරති. ඔවුහු භයානක වැරදි දෙකක් කරමින් සිටිති. දෙවියන් වහන්සේ තමන්ගේ ආලෝක දැනුම දී මෙන් මනුෂ්‍ය හෘදය තුළ ආරම්භ කර ඇති කාර්යය අඛණ්ඩව ඉදිරිය යුතු ය. සෑම පුද්ගලයෙකු ම තමන්ගේ ම අවශ්‍යතාව අවබෝධ කරගත යුතු ය. සෑම අපවිත්‍ර තාවකීන් ම හෘදය හි ස්කර්ශනයක් මගින් මගීන්ගේ වාසය සඳහා එය පවිත්‍ර යුතු ය. පෙත්තකොස් තදින් ගුණ දී ධාන් මගින් ගේ වැගිරීම් සඳහා මුල් ගොඩනැගීම් දානම් වූයේ පවිත්‍ර පිළිගැනීමෙන් හා ඒවා අත්හැරීමෙන්, උද්ගෝෂ්මයෙන් යාවී සැටවෙන්, සහ තමන් වැඩෙවියන් වහන්සේට කැපකිරීමෙන් ය. දැන් ද, එම කාර්යයම, නමුත් විධානවත් ප්‍රමාණයකින්, සිදු කළ යුතු ය. එවිට මනුෂ්‍ය උපකරණයාට කළ යුතු වන බුණේ ආගීර්වාදය ඉල්ලීමෙන්, තමන් සම්බන්ධ කාර්යය සම්පූර්ණ කරන පිණිස සස්වාමි තමන් වහන්සේ බලා සිටීමෙන් පමණක් ආරම්භ කළේ දෙවියන් වහන්සේ ය, මනුෂ්‍ය යායේ සුස්තියක් ස්වභාවයෙන් සම්පූර්ණ කරමින්, තමන්ගේ කාර්යය අවසන් කරනු ලබන්නේ දර්ශන වහන්සේ එහෙත් පෙර වැස්සෙන් නිරූපිත කරුණාව නොසලකා හැරීමක් කිරීමෙන් සිසුන්ගේ යුතු ය. තමන්ට ලැබී ඇති ආලෝකයට අනුව වස්තුවන් වන අය පමණක් වැඩි ආලෝක ලබනු ඇත. ක්‍රියාශීලී ක්‍රියා නිසා ගුණාංග ප්‍රකාශ කරමින් අපි දිනපතා නොයෙක් නේතම්, පසු වැස්සෙන් ගුණ දී ධාන් මගින් ගේ ප්‍රකාශනයන් අපි හඳුනා ගන්නෙමු. එය අප අවට සෑම තැනකම ඇති හෘදයන් මත වැටෙමින් තිබිය හැකි නමුත්, අපි එය වටහා නොගත්තෙමු, නොලබන්නෙමු. "Testimonies to Ministers, 506, 507.

පසු වැසි දැන් වැටෙමින් පවතී; එය හඳුනාගන්නෝ සිටිති, එබැවින් ඔවුහු එය ලබති; එය හඳුනා නොගන්නෝද සිටිති, එබැවින් ඔවුහු එය නොලබති. පසු වැසි ලැබීමට නම් එය හඳුනාගත යුතුය. පසු වැසියනු පමණක් අත්දැකීමක් නොව, එය පණිවිඩයක් මගින් උපදවන අත්දැකීමකි; එහෙත් එම පණිවිඩය ස්ථාපිත කිරීම සඳහා නිවැරදි ක්‍රමවේදය යොදාගනු ලැබූ විට පමණක් එම පණිවිඩය පිළිගත හැකිය. පසු වැසි පිළිබඳ පණිවිඩය ස්ථාපිත කරන ක්‍රමවේදය හඳුනා නොගෙන, දානියෙල් සහ එළිදරව් පොත්වල ප්‍රකාශ කර ඇති රාජ්‍යයන්ගේ උද්ගෝෂය හා පනනය තුළ නිරූපිත වූ අනාවැකිමය පාඩම් අවබෝධ කරගැනීම සැබවින්ම අනිශ්චිත දුෂ්කරය.

ලෝකයට උප්පත් කරනු ලබන ධර්මය යෙසායා විසින් "සෙස්සේගේ මූලය" ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ; තවද විසිහත් වන පරිච්ඡේදයේ "යාකොබ්ගෙන් පැමිණෙන" අය "මූල බැසගනිති." "සෙස්සේගේ මූලය" වන අය එහිම "ඉශ්‍රායෙල්" ලෙසද හඳුනාගනු ලබති; ඔවුන්ම පළමුව මල්කැකුළු දමා අංකුර දමන අය වූවෝ ය, එයින් අනතුරුව ලෝකය එලයෙන් පුරවති. ස්වභාවධර්මයේ නීති අනාවැකිගේ නීතිවලට විරුද්ධ නොවන්නේය, මක්නිසාද ස්වභාවයන් අනාවැකියන් දෙකම ප්‍රකාශ කළේ එකම ව්‍යවස්ථාදායකයා බැවිනි. ශාකයක් එල දරන්නට පෙර, පළමුව අංකුර මගින් දක්නට ලැබෙන පරිදි නිදා තත්ත්වයෙන් පිටතට පැමිණිය යුතුය; එයින් අනතුරුව මල් පිපීම සිදුවේ. "සෙස්සේගේ මූලය" වන ආත්මික ඉශ්‍රායෙල්, වර්ධනාත්මක ලෙස වැසි වගුරුවීමක් ලබයි. එය "ඉසිමකින්" ආරම්භ වී, ධර්මය විසින් ඉදිරිපත් කරන එලයෙන් ලෝකය පිරෙන විට සම්පූර්ණ වගුරුවීමක් දක්වා උත්කර්ෂයට පත්වේ.

යෙසායාගේ විසි හත් වන පරිච්ඡේදයේ, වර්ෂාවේ ඉසි ම ආරම්භ වන ස්ථානය ඉදිරි යට පැළවෙත් නේ "යන අවස්ථාවේ සිදු වන ලෙස නි රු පණය කර ඇත. ඒවා පළ "ඉදිරි යට පැළවන" විට, වර්ෂාව "ප්‍රමාණයෙන්" වගු රු වනු ලබන බව හඳුන්වා දී ඇත. "එය ඉදිරි යට පැළවන විට, ප්‍රමාණයෙන්." 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින, අවසාන වර්ෂාවේ ඉසි ම "ප්‍රමාණයෙන්" වගු රු වනු ලැබී ම ආරම්භ විය; මක් නිසාද එම කාලයේ දී කඩල, හෝ ප්‍රඥාවන් තයෝ සහ මෝඩයෝ, තවමත් එකට මිශ්‍ර ව සිටියහ.

"දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයේ මහත් වැගිරීම, එහි උතුම් මහිමයෙන් මුළු පොළොවම ආලෝකවත් කරනු ලබන එය, අපි දෙවියන්වහන්සේ සමඟ එකට වැඩකරන්නන් වීම යනු අත්දැකීමෙන් දැනගන්නා, ප්‍රබෝධමත් වූ ජනතාවක් වන තුරු නොපැමිණෙනු ඇත. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සේවයට අප සම්පූර්ණ, මුළු-හදවත් කැපවීමක් ඇති විට, දෙවියන්වහන්සේ තම ආත්මය මාපරිමාණයකින් තොරව වැගිරීම් මෙන් ඒ සත්‍යය පිළිගනු ඇත; එහෙත් සභාවේ විශාලතම කොටස දෙවියන්වහන්සේ සමඟ එකට වැඩකරන්නන් නොවන තුරු මෙය සිදු නොවනු ඇත. ස්වයංප්‍රේමය සහ ස්වයං-සුබවිහරණය මෙතරම් ප්‍රකාශිතව පවතින කල දෙවියන්වහන්සේ තම ආත්මය වැගිරවිය නොහැක; වචනවලට නැගුවහොත් කායිකයෙන් ඒ පිළිතුර ප්‍රකාශ කරනු ඇති ආකාරයේ ස්වභාවයක් ප්‍රබල වන කල,—'මම මාගේ සහෝදරයාගේ භාරකාරයාද?' මේ කාලයට අදාළ සත්‍යය, සෑම පැත්තකින්ම ඝනවී එන ලකුණු, සියලු දේවල අවසානය අතළුත බව සක්ෂිදරමින් පවතින ඒවා, සත්‍යය දන්නා බව ප්‍රකාශ කරන අයගේ නිදාසිටි ශක්තිය අවදි කිරීමට ප්‍රමාණවත් නොවන්නේ නම්, එවිට බැබළෙමින් තිබූ ආලෝකයට සමානුපාතික අන්ධකාරය මේ ආත්මයන් අල්ලාගනු ඇත. අවසාන ගණන් බැලීමේ මහත් දවසේදී දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි ඉදිරිපත් කළ හැකි ඔවුන්ගේ උදාසීනත්වයට යම් හේතුකාරණයක සෙවනැල්ලක්වත් නොමැත. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ ශුද්ධ සත්‍යයේ ආලෝකය තුළ ඔවුන් ජීවත්ව නොසිටින්නේ මන්ද, ඇවිද නොසිටින්නේ මන්ද, වැඩ නොකළේ මන්ද යන කාරණයට ඉදිරිපත් කිරීමට කිසිම හේතුවක් නොතිබේ; එසේ කරමින්, තම හැසිරීම, තම අනුකම්පාව, සහ තම උද්‍යෝගය මඟින්, පව්-අඳුරෙන් වැසුණු ලෝකයකට ශුභාරංචියේ බලය සහ යථාර්ථය ප්‍රතිවාදයට ලක් කළ නොහැකි බව ඔවුන් හෙළි කළ යුතුව තිබුණි." Review and Herald, July 21, 1896.

යෙසායා විසිහතවන පරිච්ඡේදය, වියළි භූමියකින් මුල් අංකුරිත වන්නා වූ අවස්ථාවේ අග වැස්සේ වැහීම ආරම්භ වන ඉතිහාසය හඳුනා දෙයි; එතැන් සිට පොළොව සම්පූර්ණයෙන්ම ඵලයෙන් පිරෙන තුරු ද එය අනාවරණය කරයි. එම පරිච්ඡේදය, "එය අංකුරිත විය යන විට, ප්‍රමාණයෙන්, ඔබ එය සමඟ විවාද කරන්නෙහිය" යැයි හඳුන්වයි. අග වැස්ස "ඉසීමක්" ලෙස මැනෙන විට, සහෝදර වයිට් ප්‍රකාශ කරන්නේ, අග වැස්ස, "අප වටා ඇති හදවත් මත වැටෙමින් තිබිය හැකිය, නමුත් අපි එය හඳුනා නොගන්නෙමු, හෝ එය නොපිළිගන්නෙමු" යනුවෙනි.

එසේ කිරීමෙන් ඇය වර්ෂාව වැටී ම හඳුනාගත් නා අය සහ එය හඳුනා නොගත් නා සමඟ මිශ්‍ර වී ඇති සභාවක් හඳුන්වා දෙයි. පෙර උපුටා දැක්වීම් මේ දී, දෙවියන් පසු වර්ෂාව මිනූ මකින්නේ තොරව වගු රු වන විට ප්‍රඥාවන් ත සහ මෝඩ කන්‍යාවන් මිශ්‍ර නාවයක් තවදුරටත් නොපවතින කාලය එයින් සලකුණු වන බව ඇය හඳුන්වා දෙයි. ඒ සඳහා ඇය මෙසේ පවසයි: "ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ සේවයට අප සම්පූර්ණ

සර් වහාද කැපවී මක් ඇති කරගත් විට, දෙවි යන් වහන් සේ තම ආත්මය මිනු තොරව වගු රු වී මකීන් එම සත්‍යය පිළිගනු ඇත; නමුත් සභාවේ විශාලතම දෙවි යන් වහන් සේ සමඟ එක් වකම් කරු වන් නොවනතුරු මෙය සිදු නොවනු

සභාවේ විශාල කොටස, එනම් සභාවේ බහුතරය, මතෙව් විසිපහේ මෝඩ කන්‍යාවන් ලෙස නිරූපිතය; මන්ද ශුද්ධ ලියවිල්ල අනුව “බොහෝ දෙනෙක්” කැඳවනු ලැබුවද “ස්වල්ප දෙනෙක්” තෝරාගනු ලබති. නුවණැතිවූවෝද මෝඩවූවෝද, ඉතා ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියට පෙරවන මධ්‍යරාත්‍රියේ අර්බුදයේදී, දෛවික ප්‍රබන්ධය අනුව වෙන් කරනු ලබති. එම වෙන් කිරීම, පසුව අවසාන වැස්සේදී ආත්මයාණන්ගේ සම්පූර්ණ වත් කිරීම ලබාගැනීමටත්, “එක් දවසක උපන් ජාතිය” බවට පත්වීමටත් හැකි වන ජනතාවක් ඇති කරයි. එවිට යෙස්සේගේ මුල්කඳු ධජයක් ලෙස උස් කරනු ලබන අතර, ලෝකය එලයෙන් පිරවනු ඇත.

යෙසායා විසිහතෙන් හඳුන්වා දෙන්නේ, 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින අන්තිම වැසි “ප්‍රමාණයෙන්” වැගිරෙන්නට ආරම්භ වූ විට, “නුඹ එය සමඟ වාද කරනු ඇත” යන බවය. “ප්‍රමාණයෙන්, එය උද්ගත වන කල, නුඹ එය සමඟ වාද කරනු ඇත.” 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින සිදුවීම ලෝකයෙහිද සභාවෙහිද වහාම වාදයකට හේතු විය. අද දක්වාම—වසර විස්සකට අධික කාලයකට පසුවත්—එම සිදුවීම් ඉස්ලාමීය ක්‍රියාවක් ලෙස නියම කිරීමට විරුද්ධ තර්ක තවමත් පවතී; එය යම් ආකාරයක ගෝලීයවාදී කුමන්ත්‍රණයක් බවට පමණක් නොවෙයි. අන්තිම වැසි ඉසිනු ලැබීමේ පැමිණීම සමඟ සම්බන්ධ වූ වාදය 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින ආරම්භ විය; නමුත් ලෝකය තුළ පවත්වාගෙන යන වාදයන්, දෙවියන්වහන්සේගේ අනාවැකිමය වචනයෙහි හඳුන්වා දී ඇති “වාදය” නොවේ. එම වාදය පහත එන එක මෙන් වූ අනාවැකි පිළිබඳය.

“එක් අවස්ථාවක, නිව්යෝර්ක් නගරයේ සිටියදී, රාත්‍රි කාලයේ මට අහස දෙසට තට්ටුවෙන් තට්ටුව නැඟී යන ගොඩනැගිලි දැකීමට කැඳවනු ලැබිණි. මේ ගොඩනැගිලි ගිනි නොඅල්ලන බවට සහතික කරනු ලැබූ අතර, ඒවා ඉදිකරනු ලැබුවේ ඒවායේ හිමියන් සහ ඉදිකරන්නන්ගේ මහිමය සඳහාය. මේ ගොඩනැගිලි තව තවත් උසට නැඟී ගිය අතර, ඒවා තුළ අනියැයින් වියදම්කාර ද්‍රව්‍ය භාවිත කරනු ලැබිණි. මේ ගොඩනැගිලි අයිති වූ අය තමන්ගෙන් මෙසේ අසමිත් නොසිටියෝය: ‘අප විසින් දෙවියන්වහන්සේට වඩාත් මහිමය දිය හැක්කේ කෙසේද?’ ස්වාමින්වහන්සේ ඔවුන්ගේ සිතුවිලි තුළ නොසිටිය සේක.”

“මම සිතීමි: ‘අහෝ, මෙසේ තම සම්පත් නියෝජනය කරමින් සිටින අය දෙවියන් වහන්සේ එය දක්නාවූ පරිදි තමන්ගේ ක්‍රියාමාර්ගය දැකිය හැකි නම් කොපමණ යහපත්ද! ඔවුහු අනිවිශිෂ්ට ගොඩනැගිලි ගොඩනඟමින් සිටිති; එහෙත් සර්වවිශ්වයේ පාලකයාණන්ගේ දෘෂ්ටියේ ඔවුන්ගේ සැලසුම් කිරීමත් උපක්‍රම යෙදීමත් කොපමණ මෝඩද! ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේව මහිමයට පත් කළ හැක්කේ කෙසේදැයි හෘදයෙන් මතසේන් සියලු බලයෙන් අධ්‍යයනය නොකරති. මනුෂ්‍යයාගේ පළමු යුතුකම වන මේ කාරණය ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටියෙන් අතුරුදහන් වී ඇත.”

මෙම උසස් ගොඩනැගිලි ඉදි වෙමින් යද්දී, ඒවායේ හිමි කරු වන් ස්වයං නෘපති පුරවා ගැනීමත්, තම අසල් වාසීන්ගේ ඊර්ෂ්‍යාව උද්දී පනය කිරීමත් සඳහා උසස් කරනු ලැබූ දේ තමන් සතු වන බව මගන අහිලා ශාකී අභංකාරයෙන් ප්‍රීති වූ

මෙසේ ආයෝජනය කළ මු දලී න් බොහොමයක් උපයාගෙන තිබූ ණේ අධි කලෙස අය කරගැනී මෙන් , දු ප් පතු න් දැඩි ලෙස පීඩනයට ලක් කී රී මෙන් ය. ස් වර් සෑම ව්‍යාපාරික ගනු දෙනු වකම ගිණු මක් තබා ගත් නා බව ඔවු හු අමතක කළ හැකි සෑම අසාධාරණ ගනු දෙනු වක් ම, සෑම වංචනී ක ක්‍රි යාවක් ම, එහි ලී යාපදි වේ කර ඇත. ඔවු න් ගේ වංචාව හා අහංකාර ධි ෂ් ටකම තුළ මනුෂ්‍ය යෝජ්‍ය වාමි න් වහන් ඔවු න් ට ඉක් මවා යාමට ඉඩ නොදෙන සී මාවකට පැමිණෙන කාලය ආසන්න වෙමි න් ඇත; එවි ට යෙහෝවාගේ දී ර් ඝසහනයට සී මාවක් ඇති බව ඔවු හු දැනගත් නෝය.

“රිළඟට මා ඉදිරියෙන් ගමන් කළ දර්ශනය වූයේ ගිනි අනතුරු ඇඟවීමකි. මනුෂ්‍යයෝ උසස්වූ, ගිනි වැළැක්විය හැකි යැයි සිතනු ලැබූ ගොඩනැගිලි දෙස බලා මෙසේ කීහ: ‘ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂිතය.’ එහෙත් එම ගොඩනැගිලි දියගුළු වලින් සාදන ලද්දක් මෙන් දහනය විය. විනාශය නතර කිරීමට ගිනි නිවන යන්ත්‍රවලට කිසිවක් කළ නොහැකි විය. ගිනි නිවන්නන්ට එම යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක කිරීමට නොහැකි විය.” Testimonies, volume 9, 12, 13.

2001 සැප්තැම්බර් 11 දිනෙන් වහාම පසුව, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව මෙවැනි ඡේද ලෝකයෙන් සඟවා තැබීමට උත්සාහ කළේය. මෙය නිව්යෝර්ක් නගරයත්, ගිනි නිවන රථවලට පසුව ඇතිවූ ගිනිජීර්මාලා නවතා දැමිය නොහැකි වූ අනිශ්චිත උස ගොඩනැගිලිත් පිළිබඳ නොවන්නේ කෙසේද? ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාව විසින් භවදර්ශිනියක විසින් ලියා තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන ලේඛනවලින් මෙවැනි ඡේදයක්, එවැනි ඉටුවීමකින් පසුව, ගෙවල්වල වහල මත සිට ප්‍රකාශ කරනු නොලැබුණේ කෙසේද?

අන්තිම වැස්සේ ඉසිවීමේ පැමිණීම—අනාගතවාණිමය “විවාදයේ” පැමිණීම සලකුණු කරන එයම—ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ අවසාන කැරැල්ලද හඳුනා දක්වයි; මක්නිසාද ඔවුන් ඉතිරිවූවන් සඳහා අනාගතවක්ත්‍රීය ලෙස හඳුන්වන තැනැත්තියගේ පැහැදිලි හා සරල වචන සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ එහිදීය.

“සාතන් යනු... අසත්‍ය වූ දේ නිරන්තරයෙන් ඉදිරිපත් කරමින්—සත්‍යයෙන් ඉවතට නොයෑමට මෙහෙයවන්නෙකි. දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයේ සාක්ෂිය නිෂ්ඵල කර දැමීම සාතන්ගේ අති අවසාන රැවටීම වනු ඇත. ‘දර්ශනයක් නැති තැන ජනයා විනාශ වෙති’ (හින්තෝපදේශ 29:18). සත්‍ය සාක්ෂිය කෙරෙහි දෙවියන්වහන්සේගේ ශේෂ ජනතාවට ඇති විශ්වාසය කම්පා කරවීමට, සාතන් විවිධ ක්‍රමවලින් සහ විවිධ මෙවලම් මගින්, අති දක්ෂ ලෙස ක්‍රියා කරනු ඇත.

“සාතනීය වූ ද්වේෂයක් සාක්ෂිවලට විරුද්ධව දැල්වෙනු ඇත. සාතන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් වන්නේ, ඒවා පිළිබඳව සභාවල විශ්වාසය අස්ථාවර කිරීමය; මන්ද මෙයයි: දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයේ අනතුරු ඇඟවීමද, තරවටු කිරීමද, උපදේශනද සැලකිල්ලට ගනු ලබන්නේ නම්, තම රැවටීම් ඇතුළුවීමටත් තම මෝහයන් තුළ ආත්මයන් බැඳ තැබීමටත් සාතන්ට එතරම් පැහැදිලි මඟක් නොලැබේ.” Selected Messages, book 1, 48.

ගොයම්ද කුකුළද දෙකම බැඳ තැබීමේ අනාවැකිමය ක්‍රියාවලිය, 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින, අනාවැකි ආත්මයට එරෙහි වූ කැරැල්ල සමඟ ආරම්භ වූ අතර, එය 1863 දී බයිබලයට එරෙහිව ආරම්භ වූ ක්‍රමානුකූල කැරැල්ලක නිමාව සලකුණු කළේය.

“අපි ජනතාවක් ලෙස පෘථිවියේ අනෙක් සියලු ජනතාවට පෙර සත්‍යය අපට ඇති බව ප්‍රකාශ කරමු. එසේ නම්, අපගේ ජීවිතයන් වර්තමානයේ එවැනි ඇදහිල්ලකට සමානතාවයෙන් යුක්ත විය යුතුය. ධර්මිෂ්ඨයන් ස්වර්ගීය අස්වැන්න ගබඩාව සඳහා වටිනා ධාන්‍ය මෙන් පොදිවලට බැඳගනු ලබන අතර, දුෂ්ටයන් අවසාන මහා දවසේ ගින්න සඳහා කුළුබඩු මෙන් රැස්කරනු ලබන දවස දැන් අප මනම පැමිණ තිබේ. නමුත් ගෝඨුමන් කුළුබඩුත් ‘අස්වැන්න දක්වා එකට වැඩෙති.’” Testimonies, volume 5, 100.

මෙම ගොඩනැගිලි කඩා වැටුණු විට එළිදරව් 18:1-3 ඉටු වන බව සෘජුවම ප්‍රකාශ කරන පහත සඳහන් කොටස ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදය කෙසේ නොසලකා හැරිය හැකිද?

“දැන් මා නව යෝර්ක් නගරය ජලනරංග විපතකින් අතුගා දමනු ලබන බව ප්‍රකාශ කර ඇතැයි කියන වචනය පැමිණෙන්නේද? මෙය මා කිසිදාකත් පවසා නැත. එහි තව්ටුවෙන් තව්ටුව නැඟී යන මහත් ගොඩනැගිලි දෙස මා බැලූ විට, ‘පෘථිවිය භයානක ලෙස කම්පා කිරීමට ස්වාමීන්වහන්සේ නැඟී සිටින විට කොපමණ භයානක දර්ශන සිදුවනු ඇත්ද! එවිට එළිදරව් 18:1-3 හි වචන ඉටු වනු ඇත’ යැයි මා පවසා ඇත්තෙමි. එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදය මුළුමනින්ම පෘථිවිය මත පැමිණෙමින් තිබෙන දේ පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමක් වේ. නමුත් නව යෝර්ක් පිළිබඳව විශේෂයෙන් පැමිණෙන්නේ කුමක්ද යන්න සම්බන්ධයෙන් මට විශේෂ ආලෝකයක් නොමැත; එහි ඇති මහා ගොඩනැගිලි කිසියම් දිනක දෙවියන්වහන්සේගේ බලයේ හැරවීමත් පෙරළීමත් මගින් බිම හෙළනු ලබන බව පමණක් මා දනිමි. මට දෙන ලද ආලෝකය අනුව, විනාශය ලෝකයේ ඇත. ස්වාමීන්වහන්සේගෙන් එක වචනයක්, උන්වහන්සේගේ මහත් බලයේ එක් ස්පර්ශයක්, එවිට මේ මහත් ව්‍යුහයන් කඩා වැටෙනු ඇත. අපට සිතාගත නොහැකි තරම් භයානක දර්ශන සිදුවනු ඇත.” Review and Herald, July 5, 1906.

අප මෙහි සලකා බලන ප්‍රශ්නය නම් මෙම පාඨ 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින සම්පූර්ණ වුවාද යන්න නොවේ; මක්නිසාද ඒවා නියත වශයෙන්ම සම්පූර්ණ විය. එහෙත් අප විසින් සලකා බැලීමට යන්න දරන ප්‍රශ්නය නම් එම කාලයේ ආරම්භ වූ “විනශ්ඨාව” ය. එම විනශ්ඨාව නිවැරදි හෝ වැරදි ක්‍රමවේදය පිළිබඳව විය. ඇඩ්වෙන්ටිස්ත සභාව විසින් විලියම් මිලර්ගේ අනාවැකි අර්ථකථනයේ නියම දහහතර 1863 දී ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ආරම්භ කළ අතර, අද වන විට ඔවුන් එතරම් දුරට ඉදිරියට ගොස් ඇත; ඇඩ්වෙන්ටිස්ත දේවවේදඥයන් විසින් රචිත බයිබල් අධ්‍යයන ග්‍රන්ථයක්, ද්‍රෝහි ප්‍රොටෙස්තන්තවාදයේ හා රෝමානු කතෝලිකත්වයේ දේවවේදඥයන් විසින් නැවත නැවතත් අනුමත නොකළ එකක් ඔබට මිලදී ගැනීමට නොහැකි වන තත්ත්වයට ඔවුන් පැමිණ ඇත. 1863 සිට 2001 දක්වාත්, අද දක්වාත්, මුලින්ම විලියම් මිලර්ගේ අනාවැකි අර්ථකථන නියම මඟින් නිරූපිත වූ ක්‍රමවේදය, රෝමානු කතෝලිකත්වයේ සහ ද්‍රෝහි ප්‍රොටෙස්තන්තවාදයේ ක්‍රමවේදය සඳහා පසෙකට තබන ලදී. එළිදරව් 18 වන පරිච්ඡේදයේ 1 සිට 3 දක්වා පද සම්පූර්ණ වූ විට ආරම්භ වූ අනාවැකික “විනශ්ඨාව” සත්‍ය හෝ අසත්‍ය ක්‍රමවේදය පිළිබඳව විය.

අපි යෙසායාගේ විසිහත්වන පරිච්ඡේදයේ “විවාදය” පිළිබඳ අපගේ සලකා බැලීම මිළඟ ලිපියේදී ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

"ක්‍රිස්තියානි ධර්මය යනු කුමක්ද, සත්‍යය යනු කුමක්ද, අප ලැබූ ඇදහිලි
බයිබලීය නීති මොනවාද—ඉහළම අධිකාරියෙන් අපටදී ඇති එම නීති මොනවාද
යන්න අපි ස්වයංචිත දැනගත යුතුය." The 1888 Materials, 403.